אוהב ישראל — פרשת וישלח

וישלח יעקב מלאכים וגו'. פרש"י מלאכים ממש. ארצה שעיר שדה אדום. פרש"י ז"ל כל תיבה שצריכה למ"ד בתחילתה הטיל לה ה' בסופה. והספיקות רבו. א' למה אמר להם יעקב שהוא בארץ שעיר ובשדה אדום. הלא שלח מלאכי קודש. ובודאי המה יודעין היכן הוא. ותו הרי יעקב בעצמו אמר אח"כ לשלוחיו כה תאמרון אליו במוצאכם אותו. ולמה להמלאכים אמר ארצה שעיר וגו' ותו קשה למה באמת שלח יעקב לעשו מלאכים ולמה לא שלח לו אנשים. ותו קשה שפרש"י כל תיבה שצריכה למ"ד בתחילתה הטיל ה"א בסופה. כיון שאין חילוק הוי לי' למיכתב למ"ד בתחילתה. אלא שכל התורה לרמז בא ויעא"ה דבר כאן למטה ורמז בדבריו למעלה בשמי מרומים. ובשביל כן שלח לעשו דוקא מלאכים ממש. כי אין איש בארץ שיוכל לכוין כוונתו הזכה כמו מלאך ה' צבאות וכל כוונת יעא"ה להכניע הקליפה ולהמתיק הדינים בשורשם. ולפיכך שלח אותם ארצה שעיר. ורמז להם כי שעיר גימ' תק"פ. שדה אדום בחי' הדינים היינו להמתיק תק"פ דינים בשרשם וזה שדרשו חז"ל כל תיבה שצריכה למ"ד בתחילתה הטיל ה' בסופה כי א' של אר"ץ הוא מרמזת על אלופו ש"ע ר"צ עם קוצה של למ"ד גימ' שי"ן. ועם למ"ד במילואה הוא אותיות מגדל הפורח באויר. כי שי"ן בגימ' ג' במ"ק. ועם קוצה של למ"ד הפורח למעלה היינו הו"או שעל הלמד. הוא מגדל הפורח באויר. וזאת הוא תוכן כוונת יעקב אע"ה להעלות הדינים למעלה במחשבתו הטהורה ולהמתיקן בשורשן הטיל ה"א בסופה וכיון הוי"ה במילוי ההי"ן גימ' ב"ן ורמז לעולם הבינה המכונה בשם טהירו עילאה עולם היובל עולם החירות וזהו שרומז יעא"ה "ארצה "שעיר ר"ת א"ש ש"דה א"דום ר"ת ש"א ויעקב היה בחי' מים. וזהו ש"א מ"ים א"ש ומים ערבן יחד ונעשה מהם שמים והבן: